

İSLAM DÜNYASINA VAHDET ÇAĞRISI*

Bismillahirrahmanirrahim.

Dünyanın çeşitli bölgelerinden toplantımıza katılan Peygamber ilminin varisleri,
Saygıdeğer ilim adamları,
Beyefendi ve hanımefendi kardeşlerim,
Hepinizi Yüce Rabbimizin selâmıyla selâmlıyorum. Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Sözlerimin başında bu anlamlı davetten dolayı, yönetimiyle, hükümetiyle, halkıyla İran İslam Cumhuriyetine teşekkür ediyorum.

Saygıdeğer ilim adamları,

Bu buluşmamız bir tefekkür ve tedebbür buluşmasıdır. Bugün ümmetin ocağına ateşin düştüğü, ümmetin diyarında ateşin yükseldiği bir dönemde kardeşlik ahlâk ve hukukumuzu konuşmak, “ümmet olma şuurumuzu” sorgulamak, vahdeti ve kardeşliği yeniden tesis etmek için bir araya gelmiş bulunuyoruz. Bölgemizde yaşananlara hiçbir mümin vicdan sessiz kalmaz ve kalmamalıdır. Fitne ve tefrika ateşinin İslam ümmetini her taraftan kuşattığı günümüzde, işgal ve istibdatlardan sonra bugün her türlü şiddet ve cinayeti caiz gösteren, kendilerinden olmayan herkesi tekfir ederek ötekileştiren anlayış, İslam dünyasının kalbine bir hançer gibi saplanmış durumdadır.

Muhterem misafirler,

Bugün İslam dini ve İslam âlemi tarihin belki de en zor süreçlerinden birini yaşamaktadır. Öyle ki bugün Irak'ta, Suriye'de, Libya'da, Yemen'de, Nijerya'da ve İslam coğrafyasının diğer köşelerinde çatışmaların, “Allahu ekber” nidalarıyla intihar saldırılarının, masum kız çocuklarını kaçırmaların, camileri bombalamaların, kutsal mekânları tahrip etmelerin sonunun nasıl olabileceğini tahmin edememekteyiz. Müslümanların kanı akmaya devam etmekte; Müslümanların izzet ve onuru tarihte hiç olmadığı kadar bugün bizzat birbirlerinin eliyle yok edilmektedir. Milyonlarca insan yerinden, yurdundan, evinden, barkından, hayatından olmaktadır. Yaşanan kaos ortamı bütün dünyada İslam ve Müslüman algısını tahrip etmektedir. Tüm dünyada Müslümanların başı hüznle öne eğilmekte, İslam dininin temsilcileri korku, dışlanma ve şiddet tehdidi altında yaşam mücadelesi vermektedir.

Bugün İslamofobiyi oluşturmak isteyen endüstri, İslam dünyasındaki çatışmaları ve yaşanan manzaraları gösterip Müslümanlar aleyhine acımasız bir propaganda yapmaktadır. Bu müşerref dini, korku dini olarak lanse etmekte, birbirinin canına, malına, ırzına kasteden Müslümanlar arasındaki fitne ateşini körüklemektedir.

Bugün bizler -Ey Âlimler!- tefekküre, derinden düşünmeye ve mütalaa etmeye muhtacız. Zira bugün maalesef İslam'ın cahil müntesiplerinin, her türlü iman, akıl ve hikmetten uzak terör şebekelerinin, Sevgili Peygamberimizin mübarek ismini sözde bayraklarına nakşederek din-i mübin-i İslam'a verdiği zarar, azılı düşmanların verdiği zararı fersah fersah geçmiş bulunmaktadır.

Muhterem ilim insanları,

Bu bir muhasebe buluşmasıdır. Yaşanan acıların, tefrikanın, adavetin sebeplerini sadece dış mihraklarda aramak en kolay yoldur. Suçu sadece diğer mezhebin yaptıklarında bulmak kolaycılıktır. Tüm bu hadiseleri sadece İslam muhaliflerine, şer güçlere, emperyalistlere, Siyonistlere bağlamak bizi kurtaramaz. Zira sorunların bir de iç dokumuzu, imanî ve ahlâkî dinamiklerimizi, yani bizi ilgilendiren boyutu vardır.

Diğer taraftan İslam topraklarını kan gölüne çeviren çatışmaların dinin aslından ya da mezhep farklılıklarından kaynaklandığı da söylenemez. Bu vahşetin köklerini Asr-ı Saadet'te, Hz. Peygamber'in hadislerinde, Hz. Osman'ın katliyle başlayan fitne döneminin akabinde yaşanan mezhep ihtilaflarında aramak beyhudedir. Zira bunlar, modern zamanların işgal ve sömürgelerinden sonra istibdatların gölgesinde, yoksulluk, cehalet ve esaret altında büyüyen yaralı bilinçlerin ürünüdür.

Evet, bizler muhasebeye muhtacız. Zira kin, öfke, ihtiras ve intikam yüklü ölümcül kimlikler kendilerini mezhep görüntüsü altında meşrulaştırmaya çalışmaktadır ve biz bunlar olurken ne yapmaktaydık, neyi anlatamadık, nerede hata yaptık, kendimize sormak zorundayız.

Kıymetli misafirler,

Bu bir vahdet buluşmasıdır. Vahdet; kardeşlik, dostluk, sevgi ve dayanışmadır. Birlikte yaşama, paylaşma, ortak değerlere sahip olma, ortak ideallere yönelmedir. Tevhidin sancağı altında toplanma, Allah'ın dini yolunda her türlü dünyevi menfaati bir kenara bırakmadır. İslam dünyasından barut kokusu yükselirken acımız ortak, derdimiz ortak, duamız ortak olmalıdır. İslam ümmetinin yeşerttiği mümtaz medeniyetleri, bu medeniyetlerin ortaya koyduğu büyük tecrübeleri yok sayarak yol alamayız. Bütün bu müktesebatı dışlayan, ümmetin vahdetine aykırı yorum ve dayatmalar içeren, şiddet ve zorbalık öngören nevezuhur dinî akımlara karşı hep birlikte mücadele etmek zorundayız. Hiçbir strateji, Müslüman kanının dökülmesini önlemekten daha değerli değildir. Hiçbir siyaset, Müslümanların parçalara ayrılarak birbirini katletmesini önlemekten daha önemli değildir.

Vahdete muhtacız. Zira “vasat ümmet” olma özelliğimizi yitirdik, yeryüzünün bütün muhtaçlarından, mazlumlarından sorumlu olduğumuzu unuttuk. Bu yoldan sapmaları uygun göreceğ miyiz?

Kıymetli ilim insanları,

Bu bir davet buluşmasıdır. Müslümanların vahdetini, uhuvvetini ve maslahatını ön planda tutmak ve bu uğurda her türlü riski göze alarak hakkı, hakikati, adaleti ve ahlâkı savunmak, âlimin tavrı olmalıdır. Bizler bu dinin şiarını üstünde taşıyan ilim insanları olarak maalesef “hac menâsikini ifa ederken karınca öldürmenin hükmünü” uzun uzun izah ettik ama masum insanları katletmenin haramlığını ve “bir insanı haksız yere öldürmenin bütün insanlığı öldürmek olduğunu” haykırmayı ihmal ettik. Asırlardır süren ihtilafları sürekli gündemde tutarak huzura kavuşamayız. Çevremizdeki ateş çemberi her geçen gün büyürken, birbirimizi suçlamakla, eksik ve hata aramakla meşgul olduğumuz sürece onu söndüremeyiz. Gün gelip bu ateşin içinde birlikte kavrulmadan, ümmetin umudunun beraberimizde küle dönüşmesini beklemeden ateşi söndürmek için bugünden tezi yok harekete geçmeliyiz.

Ey Sünnî Şeyhler, Ey Şîî Ayetullahlar, Ey Hucetü'l-İslamlar!

Ey Sünnî ve Şîî Âlimler!

Yetmedi mi bunca akan kan, yetmedi mi bunca işkence ve musibetler! Siyonizmin, emperyalizmin kıskacında bunca aşağılanma yetmedi mi? Çıkalım salonlarımızdan, çıkalım havzalarımızdan, çıkalım camilerimizden, tekkelerimizden, Hüseyinilerimizden. Kalemlerimizi, zihinlerimizi, kalplerimizi, gönüllerimizi devreye sokalım. Sesimizi ve çığlıklarımızı yükseltelim. Ümmetin ocağı yanıyor. Ümmetin diyarında ateşler yükseliyor. Bu fitneyi söndürmemiz gerekiyor. Akan kan, Müslüman kanı! Dökülen kan Müslüman kanı olduktan sonra Sünnî olmuş Şîî olmuş ne fark eder? Kanın Sünnîsi Şîîsi olur mu? Kardeş kanına göz yumulur mu? Hangi akıl, hangi delil, hangi gerekçe bunu haklı gösterebilir?

Cinayet şebekeleri, Hz. Peygamber'in ismini flamalarının üstüne yazarak tekfir beyannameleri yayınlarken bizler nerelerdeydik! Bunda bizim hiç mi kusurumuz yok? Bu kin ve nefret eken konuşmalara, bu ötekileştiren hezeyanlara karşı bizler ne yaptık?

Kardeşlerim,

Sekiz asırdır Batı'yı aydınlatan Endülüs İslam medeniyetini, Doğu'yu aydınlatan Maveraünnehir medeniyetini, Afrika'yı imar eden İslam medeniyetlerini kaybettik. Şimdi Şam-ı Şerif'te, selâm yurdu Bağdat'ta, hikmet beldesi Sana'daki medeniyetlerimizi kaybetmek üzereyiz, farkında mısınız?

Bugün bigâne olamayacağımız tek bir konumuz vardır. O da akan kanı durdurmak, Müslümanları birbirleriyle karşı karşıya getiren komplolara karşı durmak, içimizden ve dışımızdan beslenen her türden dahili ve harici fitne uzantılarıyla savaşmak ve ümmeti halasa çıkarmaktır.

Davete muhtacız. Zira rahmet ve merhamette buluşmadıkça, selâm ve eman yurtlarını tarihte sahip oldukları huzura kavuşturamayız. Kendi evimizde, İslam coğrafyasında barışı sağlayamazsak, dünyada barış ve adaleti temin edemeyiz.

Aziz kardeşlerim,

Bu bir uhuvvet buluşmasıdır. Mezhepler, İslam dininin anlaşılmasındaki farklı fikir ve kanaatleri temsil eden, zamanla oluşmuş beşeri mekteplerdir. Hepsinin amacı Allah'a varan istikameti belirlemektir. Her biri ana yola varan bir tali yol mesabesinde; ancak varacakları yer aynıdır. Mezhebi dinle aynileştirmek ya da mezhep mensubiyetini İslam aidiyetinin üstünde görmek asla kabul edilemez. Mezhebe dayalı ayrıştırma, ötekileştirme ve çatışma, taassubun ve cehaletin yansımasıdır. Mezheplerin dinin önüne geçtiği hallerde en çok zarar gören dinin bizzat kendisi olmuştur.

Mezhebî farklılıklarımızı birer zenginlik saymalı ve vahdetimizi muhafaza etmeliyiz. "Şiîlik Sünnîlik olmasın" demiyorum; "Şiî de olsun Sünnî de olsun ama hepsi bir arada tek ümmet olsun" diyorum. Sünnî ya da Şiî olsun, diğerinin mezhebini batıl olmakla itham eden ve kardeşini küfür ile suçlayan bir zihniyet asla iflah olamaz. Bugün Ehl-i Beyt yolu, güç ve siyaset yolunu değil, gönül ve merhamet yolunu temsil etmelidir. Ehl-i Beyt bizi birbirimize bağlamalı, Resûlullah'ın muhterem ailesine hürmette kusur eden, onların hakkını ihlal eden hepimizi karşısında bulmalıdır.

Burada altını çizerek tekrar vurgulamak istiyorum: Şiîler ve Sünnîler tek bir ümmettir. Evet, doğrudur, benim ülkemin çoğunluğu kendisini Sünnî olarak tanımlamaktadır. Ancak bizim Sünnîliğimiz orta yol ve itidalden hiçbir zaman ödün vermemiştir. Bizim Sünnîliğimiz başkalarına karşı hizipçiliği öngören bir Sünnîlik değildir. Bizim Sünnîliğimiz, Ehl-i Beyt muhabbetiyle yoğrulmuş bir Sünnîliktir.

Bugün yapılması gereken, tarihin sayfalarında yolumuzu kaybetmek, tarihî şahsiyetlerden intikam almak değil, tarihten aldığımız ders ve ibretle istikametimizi belirlemektir. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları kendilerinedir, işledikleri aleyhlerinedir. Kıyamet gününde onların yaptıklarından hesaba çekilmeyeceğiz; aksine kendimize, dinimize ve ümmetimize yaptıklarımızdan hesaba çekileceğiz.

Ey iman ve akıl sahipleri!

Akleden kalpler için Resûl-i Ekrem'in (s.a.s.) sünneti de rahmettir, Ehl-i Beyt'i de...

Akledenler için adalet uğruna can veren Hüseyin de, barışı egemen kılmak için sulh imzalayan Hasan da rahmettir...

Nitekim Hz. Hasan Efendimiz (ra) şunu buyurmuştu: “Akli olmayanın edebi yoktur, himmeti olmayanın mertliği yoktur, dini olmayanın hayâsı yoktur. Aklın başı, insanlarla bir arada yaşamaktır.”

Unutmayalım ki, hiçbir kimse bir başkasını, İslam’ı kendisinin anladığı gibi algılayıp yaşamadığından ötürü tekfir edemez. Müslüman bir başka Müslüman’ı müşrik görerek onunla savaş halinde olamaz. Böyle bir çatışma İslam’ın en ulvi kavramlarından olan cihat ile beraber anılamaz. Mezhebine, fikrine ve anlayışına uymayanı tekfir ederek onu öldürmeyi, hiç kimse cihat olarak tarif edemez. Cihat; terörün, vahşetin ve öldürmenin değil diriltici bir gayretin hayat veren bir mücadelenin adıdır. Bugün, Müslümanların topyekûn başvuracağı en büyük cihat; cehalete, taassuba, fitne ve tefrikaya karşı yapacakları cihattır.

Kardeşlerim,

Şüphesiz ki, Allah’ın dini iki kelime üzerine kurulmuştur. Kelime-i tevhid ve vahdet-i kelime, yani Allah’ın tekliği ve ümmetin birliği. Yüce Rabbimiz buna vahy-i şerifinde işaret etmemiş miydi? “Şüphesiz bu, tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Onun için sadece bana kulluk edin.”¹

Ama maalesef biz bugün, “Dinlerini darmadağın edip grup grup olan kimselerden olmayın. Ki onlardan her bir grup kendi katındaki (dinî anlayış) ile sevinip böbürlenmektedir”² ayet-i kerimesinin muhtevasına girmeye başladık.

Biz batılı veya doğulu ülkelerin aramızda ayrılık çıkarmadığını söylemiyoruz. Zira onların bakanlarıyla, elçileriyle, uzmanlarıyla, askerî görevlileriyle, güvenlik danışmanlarıyla ülkemizden ayrılmadıklarını görüyoruz. Onlar ülkelerimizdeki şiddet örgütlerini her türlü yasaklanmış savaş silahı ile donatmaktadırlar. Katillerin liderlerine, kendileri için yasak gördükleri kimyasal silahlarla halklarını öldürmeye izin vermektedirler. Ölenler müstazaf olduğu sürece kendilerinden hesap sormamaktadırlar.

Biz eğer sömürgeci büyük devletlerin gerekçelerini ve Müslümanlar arasında fitne ateşini tutuşturma gayelerini, onlara her türlü kimyasal savaş silahını ve zehirli gazları verme sebeplerini anlasak da Müslümanlar arasında uluslararası hukuk yönünden ve dinî açıdan yasak olan bu kimyasal silahları onlarla siyasi olarak farklı düşünse de onları düzeltme amacı taşısa da kendi halklarına karşı kullanmayı uygun görenlerin bulunmasını anlamamız, bunu tasavvur etmemiz mümkün değildir. Anlamakta zorluk çektiğimiz ve kabul edemediğimiz husus, bir zalimin anayasal, demokratik, sivil yönetim istedikleri ve ailesini tercih etmedikleri için yüz binlerce kişiyi öldürmesidir. Yine anlamadığımız ve daha fazla garip karşıladığımız husus, yeryüzündeki bazı Müslümanların onun yanında durması, zulmünü ve şiddetini onaylamasıdır.

Bir kısmımız kendisine haksızlık etti. Müslümanların duasını lehine değil, aleyhine çevirdi. Tarihin lanetini kendisine yöneltti. Zulüm, kıyamet gününün karanlığıdır. Umulur ki, güzel son en hayırlı amel olur, kendisinden öncekilere kefarete olur. Allah, bir zalime zulmünde destek olanı, ateşte o zalimle birlikte -Allah muhafaza buyursun haşreder.

Ey Müslümanlar!

Şüphesiz ki dinimizin bize emrettiği, Peygamberimizin teşvik ettiği kardeşliğe muhtacız. Zira acılarımız artıyor, mazlumlarımız çoğalıyor, Kerbelâlar Suriye’de, Irak’ta, Yemen’de ve başka diyarlarda tekrarlanıyor. Bizler bugün Ehl-i Beyt yolunun bizi ayırtmadığını, buluşturduğunu fark etmeliyiz. Dinimizi daha derin bir anlayışla anlamak ve birbirimize karşı daha fazla sükûnet ve engin bir hoşgörü ile yaklaşmak için çaba sarf etmeliyiz.

Ey Sünnî ve Şîî toplumlarının ileri gelenleri!

Geliniz, topraklarımıza ekilen fitne tohumlarının daha fazla filizlenmesine, zehirli sarmaşıklar misali ümmetin boynuna dolanmasına, can damarlarımızı kurutmasına izin vermeyelim! Birliğimize ve dirliğimize göz diken şer odaklarının kirli emellerine alet olmayalım. Bizi birbirimize düşürmeye çalışanların oyunlarını bozalım. Saflarımızı sık ve düzgün turalım. Müslümanların birbirlerinin kanını akıtmalarını engelleyelim. Hepimiz biliyoruz ki, Müslüman'ın Müslüman'a kanı ve ırzı haramdır.

Ey Ehl-i Sünnetin ve Şîa'nın ilim ve irfan önderleri!

Geliniz, yeniden el ele tutuşalım. Allah'ın ipine sarılırken mezhep, meşrep sorgusu yapmayalım. İslam'ın insanlık için bir sahici umut olarak var olan şeref ve izzetini dağıtmayalım. İslam'ın bize gösterdiği hedeflerde birbirimizle yarışalım.

Birliğimiz, güçlü olmamızın ve başarılı olmamızın tek yoludur. Önce kendi aramızı ıslah edelim. Düşmanlık ve şerde değil, iyilik ve takvada yardımlaşalım.

Mısır'da hakları gasp edilen kardeşlerimize bu kapıdan el uzatalım. Suriye'de milyonlarca insanı evsiz bırakan siyasetlere bu kapıdan karşı çıkalım. Filistin'e bu birlik kapısından gidelim.

Ey Ehl-i Sünnet ve Ehl-i Beyt yolunun takipçileri!

Geliniz, Allah'ın ihtilaf etmekte olduklarımızı haber vereceği, anlaşmazlığa düştüğümüz konuları hükme bağlayacağı o güne kadar birbirimizi yıpratmayı, zayıflatmayı bırakalım.

Şîa ve Ehl-i Sünnet arasındaki ihtilafı 14 asırdır çözemediğimize göre ve bundan sonra da çözemeyeceğimize göre, Sünnîsiyle Şîîsiyle ey İslam uleması! Geliniz bu ihtilaftan çatışma üretmek yerine, farklılıklarımızı olduğu gibi kabul edelim. Bunu kanlı çatışmalara bahane kılmayalım. Vahdet ve kardeşliğimizi pekiştirelim.

Ey Müslümanlar!

Geliniz, küfrün karşısında tek ses, hainin karşısında tek yürek, zalimin karşısında tek bilek olalım. Dostu düşmanı tanıyalım; akla kararı seçelim; emperyalistlerin değil, ümmetin yüzünü güldürelim. Müslüman varlığının hunharca yok edilmesine seyirci kalmayalım. Mukaddesatımızla alay edilmesine, şerefimizin zedelenmesine, haremimizin çiğnenmesine müsaade etmeyelim.

Ey fakihler ve müctehidler!

Geliniz, kardeş kanı dökmenin haram olduğunu, her Müslüman'ın ırzının, malının, canının dokunulmaz olduğunu bir defa daha ilan edelim. Mezhep ve meşrep farkını öne sürerek Müslüman öldürmek cihad değil, terördür. Geliniz, ameller yönünden hüsrana uğrayanlardan olmayalım. Dünyada ameli boşa çıktığı halde iyilik yaptığını zannedenlerden olmayalım. Geliniz, zalime zulmünde destek olmayalım. Halkına baskı kuran yöneticiye destek vermeyelim. Bu yolun sonu ahlâkî ve maddî anlamda büyük bir hüsrandır!

Ey feraset ve basiret sahipleri!

Geliniz, bir daha düşünelim: Hangi ayet, hangi hadis, hangi delil, hangi hüccet İslam ümmetinin birliğini bozmaya, masum Müslüman halka ateş açmaya, yuvalara acı salmaya müsaade ediyor? Bizler, ümmetin derdine yeni dertler katmayalım. Küresel Siyonizm, gözlerini bize dikmiş duruyorken tarihin sayfalarındaki ihtilafı konuları gündeme taşımanın ne yararı var? Hangi hesap, hangi proje, hangi plan bundan çıkar sağlıyor? Bunca bombardımandan sonra kimin özgürlüğü, kimin onuru, kimin insanlığı yıkıntıların altında kalıyor? Bir kez daha düşünelim.

Kıymetli misafirler,

Türkiye Cumhuriyeti Diyanet İşleri Başkanı olarak diyorum ki,

Geliniz, fitneyi savaştan beter görelim ve yeryüzünden fitnenin kalkması için elbirliği ile emek verelim. Bölgemizin yeniden barış yurdu olması için çatışmanın stratejisini değil, barışın kelamını yapalım, güvenin ilkelerini yazalım. Birlikte yaşamının ahlâkını oluşturarak, barışa dayalı bir hukuk inşa edelim.

Âlem-i İslam'ın gözü üzerimizdedir; Ümmet-i Muhammed'in kulağı bizdedir; mazlumların ve biçarelerin eli yakamızdadır! Şehitlerin kanı sarık ve cübbelerimize sıçramışken zulme sessiz kalırsak; şiddete, teröre "dur" diyemezsek bu en büyük vebal olarak defter-i a'malimize işlenecektir.

Geliniz, bu güzide şehirde, Tahran'da yapılan bu toplantıyı bir ahde ve misaka dönüştürelim. Buradan yapacağımız çağrıyı dünyanın dört bucağına ulaştıralım. Çağrımızı sözde bırakmayıp eyleme dönüştürelim. Mezhebimizin ve ideolojimizin değil, İslam'ın tevhid anlayışının yayılmasını esas alalım. İçeride ve dışarıda Müslümanların kanını akıtmayı içeren siyasi stratejilere değil, dinimizin rahmet ve esenlik taşıyan evrensel mesajına öncelik verelim.

Geliniz, tanımlamalarımızı ayrılık üzerine değil, yakınlık üzerine yapalım. Ayrıştıran değil, kaynaştıran olalım. Yaralayan ve karalayan değil, yakınlaştıran ve aydınlatan olalım.

Ya Rabbi!

Elimizle sebep olduğumuz musibetler, savaşlar ve afetler hepimiz için acı bir son hazırlarken tek umudumuz Sensin. Merhameti unutan yeryüzü halklarını sen ıslah eyle!

Bize feraset ver; fitneyi savaştan beter görelim, yeryüzünde fitnenin ortadan kalkması için vicdanlarımızı yeniden harekete geçirelim.

Bize basiret ver; İslam topraklarının barış ve eman yurdu olması için üzerimize düşeni yerine getirelim.

Bize gayret ver; tarihin yıkılmasına, haysiyetin ayaklar altında ezilmesine, kardeşlerimizin katledilmesine izin vermeyelim.

Bize kudret ver; müminler arasındaki kini, öfkeyi ve nefreti ortadan kaldıralım.

Bize vahdet ver; silahın gücüne değil, merhametin gücüne sarılalım, bir olalım, birlik olalım.

Bize sakinet ver; korkularımızı yeneğim, duanın ve sözün gücüne inanarak ümitvar olalım.

Rabbimiz! Sen kalplerimizi birleştir, saflarımızı sıklaştır, mazlum ümmetleri necata erdir, Ümmet-i İslam'ı tevhit üzere sabit kıl.

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

*27 Aralık 2015 / Tahran

Kaynaklar:

1- Enbiyâ, 21/92.

2- Rûm, 30/32.